

Официален вестник на Европейския съюз

С 45

Издание
на български език

Информация и известия

Година 66
6 февруари 2023 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2023/С 45/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2023/С 45/02 Дело C-144/22: Определение на Съда (шести състав) от 15 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Società Eredi Raimondo Bufarini S.r.l. — Servizi Ambientali/Ministero dell'Interno, Ministero della Transizione Ecologica, Comitato tecnico regionale delle Marche, Coordinamento per l'uniforme applicazione sul territorio nazionale di cui all'art. 11 del D.Lgs. 105/2015 (Преюдициално запитване — Членове 53 и 99 от Процедурния правилник на Съда — Член 267 ДФЕС — Обхват на задължението на националните юрисдикции от последна инстанция за отправяне на преюдициално запитване — Изключения от това задължение — Критерии — Положения, в които правилното тълкуване на правото на Съюза е толкова очевидно, че не оставя място за каквото и да е основателно съмнение — Условие националната юрисдикция, действаща като последна инстанция, да се убеди, че отговорът е също толкова очевиден за другите юрисдикции от последна инстанция на държавите членки и за Съда) 2

2023/С 45/03 Дело C-236/22 P: Жалба, подадена на 4 април 2022 г. от Beata Sołowicz срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 28 януари 2022 г. по дело T-725/21, Sołowicz/Комисия 3

2023/С 45/04 Дело C-315/22 P: Жалба, подадена на 9 май 2022 г. от Ahmad Aziz срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 5 май 2022 г. по дело T-789/22, Aziz/ЕСВД 3

2023/С 45/05 Дело C-317/22 P: Жалба, подадена на 9 май 2022 г. от Ahmad Aziz срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 5 май 2022 г. по дело T-808/21, Aziz/ЕСВД 3

BG

2023/C 45/06	Дело C-357/22 P: Жалба, подадена на 2 юни 2022 г. от Ahmad Aziz срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 31 май 2022 г. по дело T-128/22, Aziz/ЕНОЗД	4
2023/C 45/07	Дело C-419/22 P: Жалба, подадена на 22 юни 2022 г. от Group Nivelles срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 27 април 2022 г. по дело T-327/20, Group Nivelles/EUIPO	4
2023/C 45/08	Дело C-550/22 P: Жалба, подадена на 18 август 2022 г. от Compass Tex Ltd срещу определението, постановено от Общия съд (десети състав) на 28 юни 2022 г. по дело T-704/21, Compass Tex Ltd/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост	4
2023/C 45/09	Дело C-636/22: Преюдициално запитване от Corte d'appello di Lecce (Италия), постъпило на 12 октомври 2022 г. — Наказателно производство срещу PY	5
2023/C 45/10	Дело C-653/22: Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 18 октомври 2022 г. — J. P. Mali Kérékpárgyártó és Forgalmazó Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	5
2023/C 45/11	Дело C-672/22: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Koblenz (Германия), постъпило на 27 октомври 2022 г. — BZ/DKV Deutsche Krankenversicherung AG	6
2023/C 45/12	Дело C-674/22: Преюдициално запитване от Rechtbank Gelderland (Нидерландия), постъпило на 31 октомври 2022 г. — Gemeente Dinkelland/Ontvanger van de Belastingdienst/Grote ondernemingen, kantoor Zwolle	7
2023/C 45/13	Дело C-676/22: Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чехия), постъпило на 2 ноември 2022 г. — B2 Energy s.r.o./Odvolací finanční ředitelství	7
2023/C 45/14	Дело C-679/22: Иск, предявен на 4 ноември 2022 г. — Европейска комисия/Ирландия	8
2023/C 45/15	Дело C-700/22: Преюдициално запитване от Nejvyšší soud (Чехия), постъпило на 15 ноември 2022 г. — RegioJet a.s., STUDENT AGENCY k.s./České dráhy a.s., Správa železnic, státní organizace, Česká republika, Ministerstvo dopravy	9
2023/C 45/16	Дело C-711/22: Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 18 ноември 2022 г. — Advance Pharma sp. z o.o./Skarb Państwa — Główny Inspektor Farmaceutyczny	9
2023/C 45/17	Дело C-713/22: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 21 ноември 2022 г. — LivaNova plc/Ministero dell'Economia e delle Finanze и др.	10
2023/C 45/18	Дело C-715/22: Преюдициално запитване от Landgericht Ravensburg (Германия), постъпило на 23 ноември 2022 г. — QR/Mercedes-Benz Bank AG	10
2023/C 45/19	Дело C-717/22: Преюдициално запитване, отправено от Районен съд — Свиленград (България) на 23 ноември 2022 година — „СИСТЕМ ЛУКС“ ООД / Териториална дирекция Митница Бургас	11
2023/C 45/20	Дело C-718/22: Преюдициално запитване от Landgericht Erfurt (Германия), постъпило на 23 ноември 2022 г. — HK/Debeka Lebensversicherungsverein a. G.	12
2023/C 45/21	Дело C-722/22: Преюдициално запитване, отправено от Софийски градски съд (България) на 24 ноември 2022 година — наказателно производство	13
2023/C 45/22	Дело C-749/22: Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 7 декември 2022 г. — I GmbH/J R	14
2023/C 45/23	Дело C-764/22 P: Жалба, подадена на 15 декември 2022 г. от Airoldi Metalli SpA срещу определението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 5 октомври 2022 г. по дело T-1/22, Airoldi Metalli SpA/Комисия	14

Общ съд

2023/C 45/24	Дело T-611/21: Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO — ESSAtech (Акcesoар за безжично дистанционно управление) (Промишлен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ акcesoар за безжично дистанционно управление — Основание за обявяване на недействителност — Особенности на видимия външен вид на продукт, които са наложени изключително от техническата му функция — Член 8, параграф 1 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) 6/2002 — Факти или доказателства, представени за първи път пред апелативния състав — Член 63, параграф 2 от Регламент 6/2002 — Задължение за мотивиране — Член 41, параграф 1 и параграф 2, буква в) от Хартата на основните права)	16
2023/C 45/25	Дело T-579/22: Жалба, подадена на 17 септември 2022 г. — ClientEarth/Комисия	16
2023/C 45/26	Дело T-667/22: Жалба, подадена на 31 октомври 2022 г. — SBM Développement/Комисия	17
2023/C 45/27	Дело T-750/22: Жалба, подадена на 28 ноември 2022 г. — UniSystems Luxembourg и Unisystems systimata pliroforikis/ESMA	18
2023/C 45/28	Дело T-761/22: Жалба, подадена на 7 декември 2022 г. — Sboarina/Парламент	19
2023/C 45/29	Дело T-765/22: Жалба, подадена на 8 декември 2022 г. — Azalee Cosmetics/EUIPO — L'Oréal (UK) (LA CRÈME LIBRE)	21
2023/C 45/30	Дело T-766/22: Жалба, подадена на 8 декември 2022 г. — Canel Ferreiro/Съвет	22
2023/C 45/31	Дело T-772/22: Жалба, подадена на 10 декември 2022 г. — Fibrecycle/EUIPO (BACK-2-NATURE)	23
2023/C 45/32	Дело T-773/22: Жалба, подадена на 12 декември 2022 г. — Contorno Textil/EUIPO — Harmont & Blaine (GILBERT TECKEL)	24
2023/C 45/33	Дело T-776/22: Жалба, подадена на 13 декември 2022 г. — TP/Комисия	24
2023/C 45/34	Дело T-778/22: Жалба, подадена на 12 декември 2022 г. — Desimo/EUIPO — Red Bull (EL TORO ROJO)	26
2023/C 45/35	Дело T-779/22: Жалба, подадена на 13 декември 2022 г. — Transport Werk/EUIPO — Haus & Grund Deutschland (Haus & Grund)	26
2023/C 45/36	Дело T-780/22: Жалба, подадена на 13 декември 2022 г. — TUI Holding/EUIPO — inCruises International (INCRUISES)	28
2023/C 45/37	Дело T-781/22: Жалба, подадена на 13 декември 2022 г. — Madre Querida и др./Комисия	28
2023/C 45/38	Дело T-785/22: Жалба, подадена на 16 декември 2022 г. — Франция/Комисия	29
2023/C 45/39	Дело T-789/22: Жалба, подадена на 16 декември 2022 г. — РВ/ЕСП	30
2023/C 45/40	Дело T-792/22: Жалба, подадена на 21 декември 2022 г. — Quatrotec Electrónica/EUIPO — Woxter Technology (WOXTER)	31
2023/C 45/41	Дело T-793/22: Жалба, подадена на 21 декември 2022 г. — TU/Парламент	31
2023/C 45/42	Дела T-790/16 и T-861/16: Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — C & J Clark International/Комисия	33
2023/C 45/43	Дело T-154/17: Определение на Общия съд от 28 ноември 2022 г. — Deichmann/Комисия	33
2023/C 45/44	Дело T-155/17: Определение на Общия съд от 28 ноември 2022 г. — Van Haren Schoenen/Комисия	33
2023/C 45/45	Дело T-347/17: Определение на Общия съд от 28 ноември 2022 г. — FLA Europe/Комисия	33
2023/C 45/46	Дело T-351/17: Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Nike European Operations Netherlands и др./Комисия	33

2023/C 45/47	Дело T-360/17: Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Jana shoes и др./Комисия . . .	34
2023/C 45/48	Дело T-24/18: Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — adidas International Trading и др./Комисия	34
2023/C 45/49	Дело T-124/18: Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Wendel и др./Комисия	34
2023/C 45/50	Дело T-126/18: Определение на Общия съд от 28 ноември 2022 г. — Van Haren Schoenen/Комисия	34
2023/C 45/51	Дело T-127/18: Определение на Общия съд от 28 ноември 2022 г. — Cortina и FLA Europe/Комисия	34
2023/C 45/52	Дело T-130/18: Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — adidas International Trading и др./Комисия	35
2023/C 45/53	Дело T-131/18: Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Deichmann/Комисия	35
2023/C 45/54	Дело T-141/18: Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Deichmann-Shoes UK/Комисия	35
2023/C 45/55	Дело T-142/18: Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Buffalo — Boots/Комисия . .	35
2023/C 45/56	Дело T-157/18: Определение на Общия съд от 28 ноември 2022 г. — Caprice Schuhproduktion/Комисия	35
2023/C 45/57	Дело T-471/19: Определение на Общия съд от 5 декември 2022 г. — Eland Oil & Gas/Комисия . . .	36
2023/C 45/58	Дело T-758/19: Определение на Общия съд от 5 декември 2022 г. — W.S. Atkins International/Комисия	36
2023/C 45/59	Дело T-771/19: Определение на Общия съд от 5 декември 2022 г. — Experian Finance 2012/Комисия	36
2023/C 45/60	Дело T-781/19: Определение на Общия съд от 15 декември 2022 г. — Rigid Plastic Containers Finance и RPC Pisces Holdings/Комисия	36
2023/C 45/61	Дело T-782/19: Определение на Общия съд от 5 декември 2022 г. — St Schrader Holding Company UK/Комисия	36
2023/C 45/62	Дело T-614/21: Определение на Общия съд от 14 декември 2022 г. — KPMG Advisory/Комисия . .	37
2023/C 45/63	Дело T-806/21: Определение на Общия съд от 12 декември 2022 г. — NT/EMA	37

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2023/C 45/01)

Последна публикация

ОВ С 35, 30.1.2023 г.

Предишни публикации

ОВ С 24, 23.1.2023 г.

ОВ С 15, 16.1.2023 г.

ОВ С 7, 9.1.2023 г.

ОВ С 482, 19.12.2022 г.

ОВ С 472, 12.12.2022 г.

ОВ С 463, 5.12.2022 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Определение на Съда (шести състав) от 15 декември 2022 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Società Eredi Raimondo Bufarini S.r.l. — Servizi Ambientali/Ministero dell'Interno, Ministero della Transizione Ecologica, Comitato tecnico regionale delle Marche, Coordinamento per l'uniforme applicazione sul territorio nazionale di cui all'art. 11 del D.Lgs. 105/2015

(Дело C-144/22) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Членове 53 и 99 от Процедурния правилник на Съда — Член 267 ДФЕС — Обхват на задължението на националните юрисдикции от последна инстанция за отправяне на преюдициално запитване — Изключения от това задължение — Критерии — Положения, в които правилното тълкуване на правото на Съюза е толкова очевидно, че не оставя място за каквото и да е основателно съмнение — Условие националната юрисдикция, действаща като последна инстанция, да се убеди, че отговорът е също толкова очевиден за другите юрисдикции от последна инстанция на държавите членки и за Съда)

(2023/C 45/02)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Società Eredi Raimondo Bufarini S.r.l. — Servizi Ambientali

Ответници: Ministero dell'Interno, Ministero della Transizione Ecologica, Comitato tecnico regionale delle Marche, Coordinamento per l'uniforme applicazione sul territorio nazionale di cui all'art. 11 del D.Lgs. 105/2015

Диспозитив

Член 267 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална юрисдикция, чиито решения не подлежат на съдебно обжалване съгласно националното право, може да не отправи запитване до Съда за тълкуване на правото на Съюза и да поеме отговорността за неговото решаване, когато правилното тълкуване на правото на Съюза е толкова очевидно, че не оставя място за каквото и да е основателно съмнение. Наличието на такава хипотеза следва да се преценява с оглед на специфичните характеристики на правото на Съюза, особените трудности при неговото тълкуване и риска от разминавания в съдебната практика в рамките на Европейския съюз.

Тази национална юрисдикция не е длъжна да доказва подробно, че другите юрисдикции от последна инстанция на държавите членки и Съдът биха направили същото тълкуване, а трябва — вследствие на преценка, която отчита тези елементи — да си е изградила убеждението, че отговорът е също толкова очевиден и за тези други национални юрисдикции и за Съда.

⁽¹⁾ Дата на постъпване в Съда: 28.2.2022 г.

Жалба, подадена на 4 април 2022 г. от Beata Sołowicz срещу определението, постановено от Общия съд (трети състав) на 28 януари 2022 г. по дело T-725/21, Sołowicz/Комисия

(Дело C-236/22 P)

(2023/C 45/03)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: Beata Sołowicz (представител: M. Korpalski, radca prawny)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 23 ноември 2022 г. Съдът (седми състав) отхвърли жалбата като явно недопустима и постанови Beata Sołowicz да понесе направените от нея съдебни разноски.

Жалба, подадена на 9 май 2022 г. от Ahmad Aziz срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 5 май 2022 г. по дело T-789/22, Aziz/ЕСВД

(Дело C-315/22 P)

(2023/C 45/04)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ahmad Aziz (представител: L. Cuschieri, avukat)

Друга страна в производството: Европейска служба за външна дейност

С определение от 19 декември 2022 г. Съдът (десети състав) отхвърля жалбата като отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна и осъжда г-н Ahmad Aziz да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 9 май 2022 г. от Ahmad Aziz срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 5 май 2022 г. по дело T-808/21, Aziz/ЕСВД

(Дело C-317/22 P)

(2023/C 45/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ahmad Aziz (представители: L. Cuschieri, avukat)

Друга страна в производството: Европейска служба за външна дейност

С определение от 19 декември 2022 г. Съдът (десети състав) отхвърля жалбата като отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна и осъжда г-н Ahmad Aziz да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 2 юни 2022 г. от Ahmad Aziz срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 31 май 2022 г. по дело T-128/22, Aziz/ЕНОЗД

(Дело C-357/22 P)

(2023/C 45/06)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ahmad Aziz (представител: L. Cuschieri, avukat)

Друга страна в производството: Европейски надзорен орган по защита на данните

С определение от 19 декември 2022 г. Съдът (десети състав) отхвърля жалбата като отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна и осъжда г-н Ahmad Aziz да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 22 юни 2022 г. от Group Nivelles срещу решението, постановено от Общия съд (девети състав) на 27 април 2022 г. по дело T-327/20, Group Nivelles/EUIPO

(Дело C-419/22 P)

(2023/C 45/07)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Group Nivelles NV (представител: Rechtsanwalt J.A.M. Jonkhout)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Easy Sanitary Solutions BV

С определение от 16 декември 2022 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) определи, че не допуска обжалване по делото и че Group Nivelles NV понася направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 18 август 2022 г. от Compass Tex Ltd срещу определението, постановено от Общия съд (десети състав) на 28 юни 2022 г. по дело T-704/21, Compass Tex Ltd/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

(Дело C-550/22 P)

(2023/C 45/08)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Compass Tex Ltd (представител: M. Gail, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост

С определение от 7 декември 2022 г. Съдът (състав по допускането на обжалване) не допуска обжалване по делото и определи жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

**Преюдициално запитване от Corte d'appello di Lecce (Италия), постъпило на 12 октомври 2022 г. —
Наказателно производство срещу РУ**

(Дело C-636/22)

(2023/C 45/09)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte d'appello di Lecce

Наказателно производство срещу:

РУ

Преюдициални въпроси

- а) Допуска ли член 5, точка 3 от [Рамково решение] 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки ⁽¹⁾, тълкуван в светлината на член 1, параграф 3 от същото рамково решение и на член 7 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“), правна уредба като италианската, която — в рамките на процедура по европейска заповед за арест с оглед провеждане на наказателно преследване — абсолютно и автоматично забранява на изпълняващите съдебни органи да откажат предаването на граждани на трети страни, които се намират или пребивават на територията на Италия, независимо от връзките, които имат с нея?
- б) При утвърдителен отговор на първия въпрос, въз основа на какви критерии и предпоставки следва да се приеме, че тези връзки са достатъчно значими, за да наложат на изпълняващия съдебен орган да откаже предаването?

⁽¹⁾ ОВ L 190, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3.

**Преюдициално запитване от Fővárosi Törvényszék (Унгария), постъпило на 18 октомври 2022 г. —
J. P. Mali Kerékpárgyártó és Forgalmazó Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Дело C-653/22)

(2023/C 45/10)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Fővárosi Törvényszék

Страни в главното производство

Жалбоподател: J. P. Mali Kerékpárgyártó és Forgalmazó Kft.

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Преюдициален въпрос

Трябва ли Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза ⁽¹⁾ (наричан по-нататък „Митническият кодекс“) да се тълкува в смисъл, че е в съответствие с изискването за пропорционалност, предвидено в член 42, параграф 1 от него, член 84, параграф 8 от az uniós vámjog végrehajtásáról szóló 2017. évi CLII. törvény (Закон CLII от 2017 г. за прилагане на митническото право на Съюза, наричан по-нататък „Законът за митниците“), който по отношение на митническата административна глоба, която задължително следва да се наложи в случай на несъбрано мито вследствие на нарушение, свързано с коригирането на данните в митническата декларация, не позволява на митническите органи да извършат преценка на всички обстоятелства по преписката и на действието, за което подалят митническата декларация оператор може да носи отговорност, а предвижда като императивна разпоредба да се наложи митническа административна глоба в размер на 50 % от установеното несъбрано мито, независимо от тежестта на извършеното нарушение и от преценката и оценката на отговорността, която посоченият оператор може да носи?

⁽¹⁾ ОВ L 269, 2013 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Koblenz (Германия), постъпило на 27 октомври 2022 г. — BZ/DKV Deutsche Krankenversicherung AG

(Дело C-672/22)

(2023/C 45/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Koblenz

Страни в главното производство

Ищец: BZ

Ответник: DKV Deutsche Krankenversicherung AG

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 15, параграф 3, първо изречение във връзка с член 12, параграф 5 от ОРЗД ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че администраторът на лични данни (в случая застрахователят) е длъжен да предостави на субекта на данните (в случая застрахованото лице) безплатно първо копие от обработените от администратора негови лични данни и ако субектът на данните не иска копие за целите, посочени в съображение 63, първо изречение от ОРЗД — да бъде осведомен за обработването на неговите лични данни и да може да провери законосъобразността му, а за друга — несвързана със защитата на личните данни, но легитимна — цел (в случая да провери действителността на повишенията на премиите по частна здравна застраховка), и това така ли е и когато изисканите сведения вече са били съобщени с писмо на застрахованото лице в рамките на процедурата във връзка с повишението на премиите по член 203 от Versicherungsvertragsgesetz (Закон за застрахователните договори, наричан по-нататък „VVG“)?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: считат ли се за лични данни по смисъла на член 4, точка 1 и на член 15, параграф 3, първо изречение от ОРЗД следните сведения:
 - а) сведения за измененията на премиите, направени от застрахователя по частна здравна застраховка спрямо застрахованото лице, по-специално за размера на направеното изменение и за съответните застрахователни тарифи, и
 - б) текста на мотивите за измененията на премиите (член 203, параграф 5 от VVG).

- 3) При утвърдителен отговор на първия въпрос и утвърдителен отговор изцяло или частично на втория въпрос: включва ли правото на застраховано лице по частна здравна застраховка да получи копие от обработените от застрахователя лични данни и право да иска да му бъде предоставено копие от допълнителните споразумения към застрахователната полица, които застрахователят е изпратил на застрахованото лице за целите на съобщаването на повишението на премиите, както и изпратените придружителни писма и добавъци, или това право се отнася само до предаване на копие от личните данни на застрахованото лице като такива, като обработващият данните застраховател сам решава как да пореди данните за съответното застраховано лице?

(¹) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Rechtbank Gelderland (Нидерландия), постъпило на 31 октомври 2022 г. — Gemeente Dinkelland/Ontvanger van de Belastingdienst/Grote ondernemingen, kantoor Zwolle

(Дело C-674/22)

(2023/C 45/12)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Gelderland

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gemeente Dinkelland

Ответник: Ontvanger van de Belastingdienst/Grote ondernemingen, kantoor Zwolle

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли правният принцип за дължимост на лихва за забава поради наличието на право на възстановяване на събрани в нарушение на правото на Съюза данъци да се тълкува в смисъл, че когато на данъчнозадължено лице е предоставено възстановяване на ДДС, на това лице трябва да се изплати и лихва за забава, при положение че:
- а) възстановяването е следствие от грешки в администрацията на данъчнозадълженото лице, както е описано в настоящото решение, които по никакъв начин не могат да бъдат вменени в отговорност на данъчния инспектор,
 - б) възстановяването е следствие от изчисления по новата формула за разпределение, използвана за приспадане на ДДС върху общите разходи, като възстановяването се извършва при обстоятелствата, описани в настоящото решение?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: от кой момент нататък в тези случаи възниква правото на изплащане на лихви за забава?

Преюдициално запитване от Nejvyšší správní soud (Чехия), постъпило на 2 ноември 2022 г. — B2 Energy s.r.o./Odvolací finanční ředitelství

(Дело C-676/22)

(2023/C 45/13)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší správní soud

Страни в главното производство

Жалбоподател: B2 Energy s.r.o.

Ответник: Odvolací finanční ředitelství

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 138, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО ⁽¹⁾ на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност да се тълкува в духа на решение на Съда на Европейския съюз от 9 декември 2021 г., Kemwater ProChemie (C-154/20, EU:C:2021:989), в смисъл, че прилагането на правото на освобождаване от данък върху добавената стойност (ДДС) при доставка на стоки до друга държава — членка на Съюза, трябва да бъде отказано, без да е необходимо данъчната администрация да доказва, че доставчикът на стоките е участвал в измама с ДДС, когато доставчикът не е доказал, че стоките са доставени на посочения в данъчните документи конкретен получател в другата държава членка, имащ качеството данъчнозадължено лице, въпреки че с оглед на фактическите обстоятелства и на информацията, предоставена от данъчнозадълженото лице, са налице необходимите данни, за да се провери, че действителният получател в другата държава членка е имал такова качество?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Иск, предявен на 4 ноември 2022 г. — Европейска комисия/Ирландия

(Дело C-679/22)

(2023/C 45/14)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: U. Małecka, L. Malferrari, E. Manhaeve, L. Armati)

Ответник: Ирландия

Искания на ищеца

- да установи, че като не е приела (всички) законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива (ЕС) 2018/1808 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 година за изменение на Директива 2010/13/ЕС ⁽²⁾ за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) с оглед на изменената пазарна действителност или във всички случаи, като не ги е съобщила на Комисията, Ирландия не е изпълнила задълженията си по член 2 от Директивата;
- да осъди Ирландия да заплати на Комисията еднократна сума в размер на 5 544,9 EUR на ден с минимална еднократна сума от 1 376 000 EUR.
- в случай че установеното в точка 1 неизпълнение на задължения продължава до датата на постановяване на решението по настоящото производство, да осъди Ирландия да заплаща на Комисията периодична имуществена санкция в размер на 33 257,2 EUR на ден, считано от датата на постановяване на решението по настоящото производство до датата на изпълнение на задълженията по Директивата, както и
- да осъди Ирландия да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Директива (ЕС) 2018/1808 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. година изменя Директива 2010/13/ЕС за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) с оглед на изменената пазарна действителност. С двете директиви от 2010 г. и от 2018 г. се хармонизират националните законодателства в областта на аудио-визуалните медии — традиционните телевизионни предавания и услугите при поискване. Директивата от 2018 г. предвижда правила относно технологичното развитие и създава справедливи условия на конкуренция за появата на аудио-визуални носители.

С писмо от 20 ноември 2020 г. Комисията изпраща официално уведомително писмо, тъй като при обстоятелства тя не е получила от Ирландия никаква нотификация относно приемането на разпоредбите, необходими за съобразяване с Директивата. С писмо от 23 септември 2021 г. Комисията изпраща на Ирландия мотивирано становище при липсата на каквито и да било нови уведомления за транспониране на Директивата. Ирландия обаче все още не е приела мерките за транспониране или най-малкото такива не са били съобщени на Комисията.

⁽¹⁾ ОВ L 303, 2018 г., стр. 69.

⁽²⁾ Директива 2010/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 10 март 2010 година за координирането на някои разпоредби, установени в закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) (ОВ L 95, 2010 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Nejvyšší soud (Чехия), постъпило на 15 ноември 2022 г. — RegioJet a.s., STUDENT AGENCY k.s./České dráhy a.s., Správa železnic, státní organizace, Česká republika, Ministerstvo dopravy

(Дело C-700/22)

(2023/C 45/15)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Nejvyšší soud

Страни в главното производство

Жалбоподатели: RegioJet a.s., STUDENT AGENCY k.s.

Ответници: České dráhy a.s., Správa železnic, státní organizace, Česká republika, Ministerstvo dopravy

Преюдициални въпроси

Трябва ли член 108, параграф 3, последно изречение от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че в производството, образувано по искане на трето лице (конкурент), националният съд е длъжен да осъди получателя да върне помощите, предоставени в нарушение на тази разпоредба, включително ако (към момента на произнасянето на съда) е изтекъл давностният срок за правомощията на Комисията по член 17, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2015/1589 ⁽¹⁾ на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз, вследствие от което предоставената помощ се счита за съществуваща помощ съгласно член 1, буква б), подточка iv) и член 17, параграф 3 от Регламента?

⁽¹⁾ ОВ L 248, 2015 г., стр. 9.

Преюдициално запитване от Sąd Najwyższy (Полша), постъпило на 18 ноември 2022 г. — Advance Pharma sp. z o.o./Skarb Państwa — Główny Inspektor Farmaceutyczny

(Дело C-711/22)

(2023/C 45/16)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Najwyższy

Страни в главното производство

Молител: Advance Pharma sp. z o.o.

Ответник: Skarb Państwa — Główny Inspektor Farmaceutyczny

Преюдициален въпрос

Трябва ли в светлината на член 47 от Хартата на основните права във връзка с член 19, параграфи 1 и 2 от Договора за Европейския съюз да се приеме, че способът за защита, който съществува в някои правни системи на държавите — членки на Съюза, и се изразява във възможността да се иска ново разглеждане на дело, приключило с влязло в сила решение, вследствие на постановяването на решение от Европейския съд по правата на човека, с което се установява нарушение на изискванията на Конвенцията, представлява необходим елемент от правото на ефективна съдебна защита в гражданскоправната област, при положение че правната система на държавата членка предвижда друго правно средство за съдебна защита на правата на страната по делото, приключило с влязлото в сила решение?

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 21 ноември 2022 г. — LivaNova plc/Ministero dell'Economia e delle Finanze и др.

(Дело C-713/22)

(2023/C 45/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Касатор: LivaNova plc

Ответници: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Presidenza del Consiglio dei ministri

Преюдициални въпроси

Допуска ли член 3 от Шеста директива [82/891/ЕИО] ⁽¹⁾ — който (съгласно член 22) се прилага и при разделянето чрез учредяване на нови дружества, в частта, в която установява, че а) „когато определен пасив не се разпределя с плана за разделянето и тълкуването на плана не позволява да се вземе решение за разпределянето му, всяко дружество правопреемник отговаря солидарно за пасива“ и, че б) „държавите членки могат да предвидят ограничаване на солидарната отговорност до размера на нетните активи, предоставени на всяко дружество“ — тълкуване на разпоредбата на националното право член 2506-bis, трета алинея от Гражданския кодекс, съгласно която солидарната отговорност на правопреемника за неразпределения в плана за разделяне „пасив“ се отнася не само за вече установените пасиви, но и за i) установимите сред настъпилите след разделянето неблагоприятни последици от поведение (действие или бездействие), осъществено преди самото разделяне, или ii) от произтичащо от него последващо поведение, което има естество на трайно нарушение, причиняващо екологични щети, чиито последици все още не са напълно определяеми към момента на разделянето?

⁽¹⁾ Шеста Директива [82/891/ЕИО] на Съвета от 17 декември 1982 година, приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора, относно разделянето на акционерните дружества (ОВ L 378, 1982 г., стр. 47; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 50)

Преюдициално запитване от Landgericht Ravensburg (Германия), постъпило на 23 ноември 2022 г. — QR/Mercedes-Benz Bank AG

(Дело C-715/22)

(2023/C 45/18)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Ravensburg

Страни в главното производство

Ищец: QR

Ответник: Mercedes-Benz Bank AG

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместимо ли е с правото на Съюза, ако съгласно националното законодателство в случай на договор за кредит, свързан с договор за покупко-продажба, след действително упражняване на правото на отказ на потребителя съобразно член 14, параграф 1 от Директива 2008/48/ЕО ⁽¹⁾
 - а) вземането на потребителя срещу кредитора за връщане на платените вноски по кредита става изискуемо само когато потребителят от своя страна е върнал на кредитора закупената стока или е представил доказателства, че е изпратил стоката на кредитора?
 - б) съгласно член 358, параграф 4, първо изречение и член 357, параграф 4, първо изречение, първо предложение от BGB потребителят трябва да предаде превозното средство на кредитора в мястото на седалището на последния?
 - в) кредиторът не е в забава за приемане на превозното средство, ако е готов да приеме превозното средство като предварително изпълнение, но оспорва материалноправните условия за действителен отказ?
 - г) искът на потребителя за връщане на вноските по кредита, платени от потребителя след като е върнал финансираното превозно средство, следва да бъде отхвърлен като неоснователен към този момент, ако кредиторът не е в забава да изпълни задължението си да приеме закупената стока?
- 2) Следва ли от правото на Съюза, че упоменатите във въпроси 1 а)–г) национални разпоредби и правни принципи, ако не могат да се тълкуват в съответствие с Директивата, са неприложими?
- 3) В случай че позоваването от потребителя на правото му на отказ съгласно член 14, параграф 1 от Директива 2008/48 може да се оцени като злоупотреба и когато част от предвидената в член 10, параграф 2 от Директива 2008/48 задължителна информация не е надлежно предоставена нито в договора за кредит, нито впоследствие:

може ли тази оценка като злоупотреба с право да се основава по-специално на следните обстоятелства?
 - а) Потребителят продължава да ползва финансираното превозно средство до произнасянето от съд по действителността на отказа.
 - б) Потребителят отказва да плати компенсаторно обезщетение за ползването на превозното средство.
 - в) Договорът вече е прекратен предсрочно или срокът му е изтекъл, когато е направено изявлението за отказ и банката се отказва от обезпеченията си.

⁽¹⁾ Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета (ОВ L 133, 2008 г., стр. 66).

Преюдициално запитване, отправено от Районен съд — Свиленград (България) на 23 ноември 2022 година — „СИСТЕМ ЛУКС“ ООД / Териториална дирекция Митница Бургас

(Дело C-717/22)

(2023/C 45/19)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Районен съд Свиленград

Страни в главното производство

Жалбоподател: „СИСТЕМ ЛУКС“ ООД

Административнонаказващ орган: Териториална дирекция Митница Бургас

Преюдициални въпроси

- 1 Дали член 42, параграф 2 от Регламент (ЕС) 952/2013⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, изброяващ изчерпателно видовете административни санкции, които могат да се прилагат за неспазване на митническото законодателство, във връзка с член 17, пар.1 от Хартата на основните права на ЕС, трябва да се тълкува в смисъл, че е недопустима национална правна уредба като тази по чл.233, ал. 6 от Закона за митниците, предвиждаща като допълнителна административна санкция конфискацията /отнемане в полза на държавата/ на предмета на нарушението? Дали отнемането на предмета на нарушението е допустимо в случаите, когато отнеманото имущество принадлежи на лице, различно от извършителя на нарушението?
- 2 Дали член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 952/2013, във връзка с член 49, пар.3 от Хартата, трябва да се тълкува в смисъл, че е недопустима национална правна уредба като тази по чл.233, ал. 6 от Закона за митниците, предвиждаща като допълнителна санкция конфискацията /отнемане в полза на държавата/ на предмета на нарушението, наред с налагане на наказание „глоба“, като непропорционална санкционна намеса в правото на собственост, която е несъразмерна с преследваната легитимна цел, в случаите, когато отнеманото имущество, предмет на нарушението, принадлежи на извършителя на нарушението и в случаите, когато принадлежи на трето лице, различно от нарушителя — въобще, и в частност в случаите, когато нарушителят не е извършил нарушението умишлено, а при форма на вина непредпазливост?
- 3 Трябва ли *per argumentum a fortiori* нормите на член 2, параграф 1 от Рамково решение 2005/[212]⁽²⁾, във връзка с член 17, параграф 1 от Хартата, както и на основание решение от 14.2.2021 година по дело C- 393/19⁽³⁾ година на Съда на Европейския съюз, да се тълкуват в смисъл, че същите са относими и в случаите, когато деянието не съставлява престъпление, а административно нарушение, като разликата между двете е единствено критерият „големи размери“, съобразно приетото от съдебната практика стойностно изражение на предмета на контрабандата[?] Дали в този случай член 1, тире четвърто от Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления, както и член 2, точка 4 от Директива 2014/42/ЕС⁽⁴⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че понятието „конфискация“ означава именно наказание или мярка, които са постановени от съд и не е допустимо същите да бъдат наложени от административен орган, и в този смисъл не е допустима национална правна уредба като тази по член 233, алинея 6 от Закона за митниците, във връзка с член 231 от Закона за митниците[?]

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ 2013, L 269, стр. 1)

⁽²⁾ Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления (ОВ 2005, L 68, стр. 49; специално българско издание: глава 19, том 7, стр. 147)

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2021:8

⁽⁴⁾ Директива 2014/42/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в Европейския съюз (ОВ 2014, L 127, стр. 39)

**Преюдициално запитване от Landgericht Erfurt (Германия), постъпило на 23 ноември 2022 г. —
HK/Debeka Lebensversicherungsverein a. G.**

(Дело C-718/22)

(2023/C 45/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Erfurt

Страни в главното производство

Ищец: НК

Ответник: Debeka Lebensversicherungsverein a. G.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли да се приеме, че правото на Съюза, и по-специално член 31 от Трета директива за животозастраховането ⁽¹⁾ и член 15, параграф 1 от Втора директива за животозастраховането ⁽²⁾, евентуално във връзка с член 38 от Хартата на основните права на Европейския съюз, не допуска национална правна уредба, съгласно която пълната информация за потребителите се предоставя едва след заявлението на потребителя, а именно с връчването на застрахователната полица (т. нар. „модел на полицата“)? Ако отговорът на този въпрос е утвърдителен: поражда ли това само по себе си право на потребителя да възрази срещу договора, тоест да изиска възстановяване на положението отпреди застрахователния договор? Може ли на такова право да се противопостави възражение за погасено право или за злоупотреба с право?
- 2) Когато застрахователят не е уведомил потребителя за правото му на възражение срещу договора или уведомлението не е било надлежно, прегражда ли се възможността за застрахователя да се брани с възражение за погасено право или за злоупотреба с право срещу произтичащите от това права на потребителя, и по-конкретно срещу правото му на възражение срещу договора?
- 3) Когато застрахователят не е предоставил на потребителя информацията за потребителите или му я е предоставил непълно или ненадлежно, прегражда ли се възможността за застрахователя да се брани с възражение за погасено право или за злоупотреба с право срещу произтичащите от това права на потребителя, и по-конкретно срещу правото му на възражение срещу договора?
- 4) Трябва ли да се приеме, че правото на Съюза, и по-специално член 15, параграф 1 от Втора директива за животозастраховането, член 31 от Трета директива за животозастраховането и член 35, параграф 1 от Директива 2002/83 ⁽³⁾, евентуално във връзка с член 38 от Хартата на основните права на Европейския съюз, не допуска национална правна уредба или съдебна практика, съгласно която след валидно упражняване на правото си на възражение срещу договора притежателят на полицата носи тежестта да посочи и докаже фактите, които обуславят размера на ползите, които е извлякъл самият застраховател? Ако е допустимо такова разпределение на тежестта за посочване и доказване на фактите, изисква ли правото на Съюза, и по-специално принципът на ефективност, притежателят на полицата в замяна да има право да иска от застрахователя справки или друг вид улеснения, за да може да осъществи правата си?

-
- ⁽¹⁾ Директива 92/96/ЕИО на Съвета от 10 ноември 1992 година за координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане и за изменение на директиви 79/267/ЕИО и 90/619/ЕИО (Трета директива за животозастраховането) (ОВ L 360, 1992 г., стр. 1).
- ⁽²⁾ Втора директива 90/619/ЕИО на Съвета от 8 ноември 1990 година за координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно прякото животозастраховане, за предвиждането на разпоредби за улесняване на ефективното осъществяване на свободно предоставяне на услуги и за изменение на Директива 79/267/ЕИО (ОВ L 330, 1990 г., стр. 50).
- ⁽³⁾ Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 година относно животозастраховането (ОВ L 345, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 192).

Преюдициално запитване, отправено от Софийски градски съд (България) на 24 ноември 2022 година — наказателно производство

(Дело C-722/22)

(2023/C 45/21)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Софийски градски съд

Преюдициален въпрос

Съответно ли е на чл.2 вр чл.1 трето тире от Рамково решение 2005/212 ⁽¹⁾ такова тълкуване на национален закон, съобразно което не следва да се конфискува като средство на престъплението товарно моторно превозно средство — влекач и ремарке — послужило на членове на организирана престъпна група за държане и транспортиране на акцизни стоки (цигари) без бандерол в големи количества?

-
- ⁽¹⁾ Рамково решение 2005/212/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 година относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления (ОВ 2005, L 68, стр. 49; специално българско издание: глава 19, том 7, стр. 147)

**Преюдициално запитване от Bundesarbeitsgericht (Германия), постъпило на 7 декември 2022 г. —
I GmbH/J R**

(Дело C-749/22)

(2023/C 45/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesarbeitsgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател в ревизионното производство: I GmbH

Ответник в ревизионното производство: J R

Преюдициален въпрос

Следва ли член 7 от Директива 2003/88/ЕО ⁽¹⁾ и член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба или практика, според която поискан от работника и разрешен от работодателя платен годишен отпуск — който съвпада по време с карантина, разпоредена след разрешаването на отпуска от компетентния орган поради съмнения за заразяване — не следва да се предоставя отново, като се има предвид, че по време на карантината работникът не е бил неработоспособен поради заболяване?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

**Жалба, подадена на 15 декември 2022 г. от Airoldi Metalli SpA срещу определението, постановено
от Общия съд (четвърти състав) на 5 октомври 2022 г. по дело T-1/22, Airoldi Metalli SpA/Комисия**

(Дело C-764/22 P)

(2023/C 45/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Airoldi Metalli SpA (представители: M. Campa, avvocato, D. Rovetta, avocat, P. Gjörtler, advokat, V. Villante, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да обяви настоящата жалба за допустима,
- да отмени определението на Общия съд от 5 октомври 2022 г. по дело T-1/22, Airoldi Metalli SpA/Европейска комисия, и да обяви жалбата на Airoldi Metalli SpA за допустима,
- да върне делото на Общия съд за разглеждане по същество на жалбата на Airoldi Metalli SpA,
- да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски по настоящото производство по обжалване и по първоинстанционното производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две главни основания.

Първо основание: грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 263, параграф 4 in fine ДФЕС и на изискването и понятието за подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение — погрешна квалификация на фактите и изопачаване на доказателствата.

Второ основание: грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 263, параграф 4 ДФЕС, и по-специално на изискването за „пряко и лично засягане“ — погрешна квалификация на фактите.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk/EUIPO — ESSAtech (Акcesoар за безжично дистанционно управление)

(Дело T-611/21) ⁽¹⁾

(Протишлен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран протишлен дизайн на Общността, представляващ акcesoар за безжично дистанционно управление — Основание за обявяване на недействителност — Особености на видения външен вид на продукт, които са наложени изключително от техническата му функция — Член 8, параграф 1 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) 6/2002 — Факти или доказателства, представени за първи път пред апелативния състав — Член 63, параграф 2 от Регламент 6/2002 — Задължение за мотивиране — Член 41, параграф 1 и параграф 2, буква в) от Хартата на основните права)

(2023/C 45/24)

Език на производството: полски

Страни

Жалбоподател: ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk s.c. (Сосновец, Полша) (представител: M. Oleksyn, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: M. Chylińska и J. Ivanauskas)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: ESSAtech (Пристоупим, Чешка република)

Предмет

С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на трети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 5 юли 2021 г. (преписка R 1070/2020-3)

Диспозитив

- 1) Отменя решението на трети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 5 юли 2021 г. (преписка R 1070/2020-3).
- 2) Осъжда EUIPO да заплати съдебните разходи, направени както в производството пред апелативния състав на EUIPO, така и в производството пред Общия съд.

⁽¹⁾ ОВ C 502, 13.12.2021 г.

Жалба, подадена на 17 септември 2022 г. — ClientEarth/Комисия

(Дело T-579/22)

(2023/C 45/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ClientEarth AISBL (Брюксел, Белгия) (представител: T. Johnston, Barrister)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението в писмото от 6 юли 2022 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“), с което Комисията отхвърля подаденото на 3 февруари 2022 г. от жалбоподателя на основание член 10 от Регламента относно Орхуската конвенция ⁽¹⁾ искане за вътрешно преразглеждане на Делегиран регламент (ЕС) 2021/2139 на Комисията от 4 юни 2021 г. ⁽²⁾ за допълнение на Регламент (ЕС) 2020/852 ⁽³⁾ (наричан по-нататък „Регламентът за таксономията“) и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски на жалбоподателя в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва четири основания в жалбата.

1. Първо основание: грешки при прилагане на правото в обжалваното решение, свързани с обхвата на компетентността на Комисията, която при приемането на делегирания регламент не взела предвид редица съществени елементи на Регламента за таксономията.
2. Второ основание: две явни грешки в обжалваното решение, свързани с преценката на научните доказателства относно изгарянето на горска биомаса за производство на енергия.
3. Трето основание: явни грешки в преценката в обжалваното решение, свързани с производството на органични химични вещества.
4. Четвърто основание: явни грешки при преценката в обжалваното решение, свързани с производството на биопластмаса.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ L 264, 2006 г., стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126) (наричан „Регламентът относно Орхуската конвенция“).

⁽²⁾ Делегиран регламент от 4 юни 2021 година за допълнение на Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета чрез установяване на техническите критерии за проверка с цел определяне на условията, при които дадена икономическа дейност се квалифицира като допринасяща съществено за смекчаването на изменението на климата или за адаптирането към изменението на климата, и с цел определяне дали тази икономическа дейност не нанася значителни вреди във връзка с постигането на някоя от другите екологични цели (ОВ L 442, 2021 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕС) 2020/852 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2020 година за създаване на рамка за улесняване на устойчивите инвестиции и за изменение на Регламент (ЕС) 2019/2088 (ОВ L 198, 2020 г., стр. 13).

Жалба, подадена на 31 октомври 2022 г. — SBM Développement/Комисия

(Дело T-667/22)

(2023/C 45/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: SBM Développement SAS (Екюли, Франция) (представители: B. Arash и H. Lindström, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме жалбата за допустима и основателна,

- да отмени Решение за изпълнение (ЕС) 2022/1388 на Комисията от 23 юни 2022 година относно нерешените възражения, отнесени за разглеждане от Франция и Швеция съгласно Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на реда и условията за разрешаване на биоцида Pat'Appât Souricide Canadien Foudroyant (OB L 208, 2022 г., стр. 7),
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на върховенството на закона, що се отнася до прилагането на член 48 и нарушение на член 1, параграф 1 и член 32 от Регламент (ЕС) 528/2012, (наричан по-нататък „Регламентът за биоцидите“).⁽¹⁾
2. Второ основание: нарушение на членове 33, 35 36 от Регламента за биоцидите.
3. Трето основание: нарушение на върховенството на закона, що се отнася до прилагането на Договорите — принципи на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания.
4. Четвърто основание: нарушение на член 19 от Регламента за биоцидите и явна грешка в преценката.
5. Пето основание: превишаване на правомощия и нарушение на върховенството на закона, що се отнася до прилагането на Договорите —принципи на правна сигурност, на защита на оправданите правни очаквания, на пропорционалност и член 16 от Хартата на основните права на ЕС.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 528/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно предоставянето на пазара и употребата на биоциди (OB L 167, 2012 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 28 ноември 2022 г. — UniSystems Luxembourg и Unisystems systimata pliroforikis/ESMA

(Дело T-750/22)

(2023/C 45/27)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: UniSystems Luxembourg Sàrl (Бертранж, Люксембург), Unisystems systimata pliroforikis monoprosofi anopumt emporiki etairia (Калитеа, Гърция) (представител: N. Korogiannakis, lawyer)

Отговорник: Европейски орган за ценни книжа и пазари (ESMA)

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени решението на ESMA да класира офертата на жалбоподателите на второ място в каскадния ред в откритата процедура за възлагане на обществена поръчка за консултации в областта на ИКТ — PROC/2021/12, „Външно осигуряване на ИТ услуги“, и да сключи първия от каскадните договори по тази поръчка с първия консорциум от каскадния ред, което е съобщено на жалбоподателите с писмо на ESMA от 17 септември 2022 г.,

- също така, да осъди ESMA да заплати на жалбоподателите обезщетение за вредите, претърпени поради загубата на договора, в размер на 3 500 000 евро за първите две години от изпълнението на договора. В случай че договорът бъде продължен и по-нататък, както изрично е предвидено, жалбоподателите молят да им се присъди допълнително обезщетение, съответстващо на пълния срок на договора, въз основа на годишен размер от 1 750 000 евро, след приспадане на всички суми, съответстващи на нормата на брутна печалба, евентуално получена от жалбоподателите от изпълнението на втория каскаден договор, заедно с лихви върху всички посочени по-горе суми,
- при условията на евентуалност — ако Общият съд реши, че жалбоподателите нямат право на обезщетение за пълния размер на претърпените вреди вследствие на обжалваните решения на ESMA, жалбоподателите молят да им се присъди обезщетение за вреди под формата на пропуснати възможности в размер на 400 000 евро, заедно с лихви,
- да осъди ESMA да заплати съдебните разходи на жалбоподателите и другите направени от тях разходи и разходи във връзка с тази жалба, включително в случай че тя бъде отхвърлена.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на Финансовия регламент ⁽¹⁾ и спецификацията на поръчката: офертата на първия оператор в каскадния ред е необичайно ниска/специфична, тъй като цените са под законоустановената минимална заплата в Германия и в Гърция. По същите причини жалбоподателите твърдят, че е налице нарушение на спецификацията на поръчката, както и на принципите на прозрачност и добра администрация.
2. Второ основание: неизпълнение на задължението за мотивиране, нарушение на правото на ефективни правни средства за защита и съществено процесуално нарушение.
 - Първо твърдение по второто отменително основание: не е изпълнено задължението за мотивиране, тъй като мотивите са непълни,
 - второ твърдение по второто отменително основание: нарушен е принципът на правото на ефективни правни средства за защита и е допуснато съществено процесуално нарушение.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 7 декември 2022 г. — Sboarina/Парламент

(Дело T-761/22)

(2023/C 45/28)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Gabriele Sboarina (Верона, Италия) (представител: M. Paniz, avvocato)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението за „Изменение на определянето на пенсията за осигурителен стаж и възраст на бивш италиански член на Европейския парламент“, съобщено с писмо от 21 септември 2022 г., получено на 28 октомври 2022 г., на Генералната дирекция по финанси на Европейския парламент, с предмет „Преизчисляване на пенсията за осигурителен стаж и възраст след Решение № 150 от 3 март 2022 г. на Председателското бюро на Камарата на депутатите“, съобщено на жалбоподателя, и във всеки случай да отмени преопределянето и преизчисляването на предоставената от Европейския парламент пожизнена надбавка на жалбоподателя, както и всеки друг подготвителен и/или последващ акт,

- да установи и прогласи правото на жалбоподателя да запази пожизнената надбавка, изплащана от Европейския парламент, която е дължима или ще стане дължима към момента на първото плащане,
- да осъди Европейския парламент да изплати на жалбоподателя всички недължимо удържани суми, заедно с преизчисляването на паричната стойност и законната лихва от датата на удържката до датата на плащането,
- да осъди Европейския парламент да изпълни съдебното решение, което ще бъде постановено, и да възстанови незабавно и напълно първоначалния размер на пожизнената надбавка.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на компетентността на Бюрото на Европейския парламент (член 25 от Правилника за дейността на Европейския парламент).
 - Жалбоподателят изтъква незаконосъобразност на обжалваното решение, тъй като то е било прието от началника на отдел „Възнаграждения и социалноосигурителни права на членовете на Европейския парламент“ без необходимото участие на Бюрото на Европейския парламент, което е компетентният орган за решенията с финансов, организационен и административен характер по отношение на членовете на Европейския парламент по смисъла на Правилника за дейността на Европейския парламент, член 25.
2. Второ основание: нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС, член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) ⁽¹⁾; недостатъчни мотиви на обжалвания акт.
 - Жалбоподателят изтъква незаконосъобразност на обжалваното решение поради недостатъчни мотиви, което представлява нарушение на член 296, втора алинея ДФЕС и на член 41 от Хартата.
3. Трето основание: обжалваното решение е прието без валидно правно основание; неправилно прилагане на приложение III към Правилника за разноски и надбавки ⁽²⁾ и членове 74—75 от Решението за установяване на мерки по прилагане на устава ⁽³⁾.
 - Жалбоподателят изтъква незаконосъобразност на обжалваното решение, доколкото е прието без валидно правно основание, тъй като член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки е отменен след влизането в сила на Устава на членовете на Европейския парламент (членове 74—75 от Решението за установяване на мерки по прилагане на устава).
4. Четвърто основание: неправилно тълкуване на член 75 от Мерките по прилагане на устава и на приложения I, II и III към Правилника за разноски и надбавки. Нарушение на член 28 от Устава на членовете на Европейския парламент и на правото на пенсия на жалбоподателя.
 - Жалбоподателят изтъква незаконосъобразност на обжалваното решение, тъй като Европейският парламент е тълкувал и приложил неправилно член 75 от Мерките по прилагане на устава и член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки. Жалбоподателят счита, че тези разпоредби трябва да се тълкуват в смисъл, че позоваването на приложения I, II и III към Правилника за разноски и надбавки, което се съдържа в член 75 от Решението за установяване на мерки по прилагане на устава, и в частност на член 2, параграф 1 [от приложение III към Правилника за разноски и надбавки], трябва непременно да се разбира като отнасящо се до приложимото обезщетение, когато същото приложение III е било в сила. Напротив, вследствие на тълкуването и прилагането на разпоредбите във възприетия от Парламента смисъл пенсията на жалбоподателя може да бъде изменяна неограничен брой пъти в явно нарушение на член 28 от Устава на членовете на Европейския парламент и на принципите на оправданите правни очаквания и на правна сигурност.
 - Накрая, дори ако се подкрепи тълкуването на Европейския парламент, член 2 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки е ограничен в правото на Съюза и при всички положения се отнася само по размера и начина, по който се изплаща пенсията, без да може обаче да засегне самото право на пенсия. Все пак в случая поради автоматичното въвеждане на Решение 150/2022 приложената към жалбоподателя мярка не само променя правото на пенсия на жалбоподателя, засягайки съставните елементи на това право, но също явно противоречи на правото на Съюза.

5. Пето основание: нарушение на принципите на оправданите правни очаквания, правната сигурност, защитата на придобитите права и на равенството.

— Жалбоподателят изтъква незаконосъобразност на обжалваното решение, доколкото като предвижда автоматичното въвеждане на Решение 150/2022 и последващото преизчисляване на пенсията на жалбоподателя с нова методология с обратно и постоянно действие, засягащо пряко правото на пенсия, Европейският парламент нарушава принципа на правна сигурност, който не допуска засягане на придобитите права, съобразно впрочем смисъла и целта на член 28 от Устава и на член 75 от Мерките по прилагане, както и на принципа на оправданите правни очаквания, който не допуска намаляване и/или преобразуване на пенсии. Освен това, тъй като засяга само бившите членове на Европейския парламент от Италия, които са единствените адресати на мярка, с която се преизчисляват с обратна сила по основан на вноски метод пенсии, придобити когато още не е бил въведен в Италия основаният на вноски метод, това преизчисляване очевидно противоречи и на принципа на равенство, като създава незаконосъобразна дискриминация в сравнение с бившите членове на Европейския парламент от останалите държави членки, както и с членовете на Европейския парламент, избрани след 2009 г., и с всички други граждани като цяло, за които не се прилага подобно намаление на пенсията.

6. Шесто основание: нарушение на член 17 от Хартата и на член 1 от Първия протокол към ЕКПЧ. Непропорционалност на наложеното посегателство.

— Жалбоподателят счита, че като намалява първоначално отпуснатия размер на полагащата му се пенсия на член на Европейския парламент чрез наложеното преизчисляване, обжалваното решение засяга пряко правото му на собственост. Той също счита, че тази намеса е наложена без реални мотиви и включва непропорционално и неразумно посегателство.

7. Седмо основание: нарушение на членове 21 и 25 от Хартата, член 10 ДФЕС и член 15 от Европейския стълб на социалните права.

— Жалбоподателят твърди, че с обжалваното решение самият Европейски парламент, който е въвел мярка за преизчисляване на пенсията, която поради начина, по който е замислена, засяга главно лица в по-напреднала възраст, е нарушил членове 21 и 25 от Хартата, член 10 ДФЕС, член 15 от Европейския стълб на социалните права и Директива 2000/78/ЕО⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 202, 2016 г., стр. 389.

⁽²⁾ Решение на разширения състав на Бюрото от 4 ноември 1981 г.; Решение на Бюрото от 24 и 25 май 1982 г., изменено на 13 септември 1995 г. и 6 юни 2005 г.

⁽³⁾ Решение на Бюрото на Европейския парламент от 19 май и 9 юли 2008 година за установяване на мерки по прилагане на устава на членове на Европейския парламент (ОВ С 159, 2009 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7)

Жалба, подадена на 8 декември 2022 г. — Azalee Cosmetics/EUIPO — L'Oréal (UK)
(LA CRÈME LIBRE)

(Дело T-765/22)

(2023/C 45/29)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Azalee Cosmetics (Париж, Франция) (представител: I. Tribouillet, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: L'Oréal (UK) Ltd (Лондон, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „LA CREME LIBRE“ — заявка за регистрация № 18 252 904

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 7 октомври 2022 г. по преписка R 229/2022-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разноски и да възстановят на жалбоподателя всички направени разноски за целите на производството по възражение и производството по обжалване пред апелативния състав, включително разноските по обжалването.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 8 декември 2022 г. — Canel Ferreira/Съвет

(Дело T-766/22)

(2023/C 45/30)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Maria Canel Ferreira (Оверейсе, Белгия) (представител: N. Maes, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да уважи настоящата жалба,
- да я обяви за допустима и основателна,
- да отмени решението на органа по назначаване на Съвета на Европейския съюз от 25 ноември 2021 г., с което на жалбоподателя се налага дисциплинарно наказание порицание,
- да отмени решението на органа по назначаване на Съвета на Европейския съюз от 1 септември 2022 г., с което се отхвърля административна жалба № 2022_009, подадена от жалбоподателя на основание член 90, параграф 2 от Правилника,
- да отмени административно разследване EN-2101 и доклада от разследването от 28 май 2021 г. на отдел „Правни съветници на администрацията“ към Генерална дирекция „Организационно развитие и служби“ — Дирекция „Човешки ресурси“ към Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз по отношение на жалбоподателя,
- да осъди ответника да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски в рамките на настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: незаконосъобразност на административното разследване. Според жалбоподателя разследващите органи са превишили фактическия и времеви контекст на мандата, който им е предоставен от органа по назначаването.
2. Второ основание: незаконосъобразност на решението, с което се отхвърля подадената по административен ред жалба. Във връзка с това жалбоподателят твърди, че принципът на добра администрация, закрепен в член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, не спазен и че той не е имал право на безпристрастно третиране на досието му.
3. Трето основание: неспазване на правото на защита. Жалбоподателят твърди, че липсват конкретни обвинения срещу него.
4. Четвърто основание: липса на доказателства. Според жалбоподателя нарушенията на членове 12 и 21 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз не са били надлежно доказани, така че срещу него не може да бъде повдигнато обвинение относно това, за да се обоснове налагането на дисциплинарното наказание порицание.

Жалба, подадена на 10 декември 2022 г. — Fibrecycle/EUIPO (BACK-2-NATURE)

(Дело T-772/22)

(2023/C 45/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Fibrecycle Pty Ltd (Хеленсвейл, Австралия) (представител: T. Stein, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на марката „BACK-2-NATURE“ — заявка за регистрация № 1 485 655

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 5 октомври 2022 г. по преписка R 1699/2020-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 12 декември 2022 г. — Contorno Textil/EUIPO — Harmont & Blaine (GILBERT TECKEL)

(Дело T-773/22)

(2023/C 45/32)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Contorno Textil, SL (Алмединиля, Испания) (представители: E. Sugañes Coca и C. Sotomayor Garcia, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Harmont & Blaine SpA (Каивано, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „GILBERT TECKEL“ — заявка за регистрация № 18 148 635

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 10 октомври 2022 г. по преписка R 372/2022-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да измени обжалваното решение като постанови, че заявка за регистрация № 18 148 635 трябва да бъде уважена за всички стоки от клас 25 поради липсата на вероятност от объркване между сравняваните марки след надлежно отчитане на разликите между знаците,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски; или при условията на евентуалност,
- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на принципите на равно третиране и на правна сигурност.

Жалба, подадена на 13 декември 2022 г. — TP/Комисия

(Дело T-776/22)

(2023/C 45/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: TP (представители: T. Faber, F. Bonke и I. Sauvagnas, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 1 октомври 2022 г. на оправомощения разпоредител с бюджетни кредити на Комисията, Генералния директор на ГД „Подкрепа на структурните реформи“, съобщено на жалбоподателя на 3 октомври 2022 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“), за отстраняването му от участие в процедури за възлагане, предоставяне или присъждане, уредени с Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, от подбор за изпълнение на средства на Европейския съюз и от участие в процедури за възлагане, предоставяне или присъждане, уредени с Регламент (ЕС) на Съвета 2018/1877 ⁽²⁾,
- при условията на евентуалност, да замени обжалваното решение с умерена финансова санкция, съизмерима с ограниченото участие на жалбоподателя в изпълнението на проекта,
- да осъди Европейската комисия да заплати обезщетение на жалбоподателя за вредите, претърпени от обжалваното решение и
- във всички случаи да осъди Европейската комисия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква следните основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: с обжалваното решение се нарушава член 136, параграф 1 от Регламент 2018/1046, тъй като то не установява релевантните факти, необходими за вземането на решение за отстраняване на жалбоподателя, като и не на последно място, не установява, че жалбоподателят — индивидуално — е допуснал сериозно неизпълнение на основните си задължения при изпълнението на договора, сключен между консорциума, от който той е част и Комисията, както се изисква съгласно член 136, параграф 1 от Регламент 2018/1046.
2. Второ основание: с обжалваното решение се нарушава член 136, параграф 3 от Регламент 2018/1046 и общия принцип за пропорционалност, тъй като:
 - наложената на жалбоподателя санкция за отстраняване не може да постигне целта на системата за ранно откриване и отстраняване, създадена с Регламент 2018/1046,
 - наложената на жалбоподателя санкция за отстраняване не взема предвид неговата второстепенна роля при изпълнението на проекта за изграждане на канализационни и водопреносни мрежи във Фамагуста (Кипър).
3. Трето основание: с обжалваното решение се нарушава общия принцип на правната сигурност, тъй като с него се потвърждава с обратна сила санкция за отстраняване съгласно Регламент 2018/1046, която е по-строга отколкото финансовата санкция, която гореспоменатият разпоредител с бюджетни кредити би наложил съгласно Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2018/1877 на Съвета от 26 ноември 2018 година относно финансовия регламент, приложим за 11-ия Европейски фонд за развитие, и за отмяна на Регламент (ЕС) 2015/323 (ОВ L 307, 2018 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 2012 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 12 декември 2022 г. — Desimo/EUIPO — Red Bull (EL TORO ROJO)

(Дело T-778/22)

(2023/C 45/34)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Desimo, Lda (Писабон, Португалия) (представители: S. Estima Martins, J. Mioludo и D. Simões, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Red Bull GmbH (Фушл ам Зее, Австрия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „EL TORO ROJO“ — Заявка за регистрация № 18 026 515

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 29 септември 2022 г. по преписка R 326/2022-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени оспорваното решение и изцяло да прекрати производство по възражение № B003089768;
- да допусне регистрацията на спорната марка за всички посочени стоки и услуги,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 13 декември 2022 г. — Transport Werk/EUIPO — Haus & Grund Deutschland (Haus & Grund)

(Дело T-779/22)

(2023/C 45/35)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Transport Werk GmbH (Офенбах на Майн, Германия) (представител: Rechtsanwältin D. Donath)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Haus & Grund Deutschland Zentralverband der Deutschen Haus-, Wohnungs- und Grundeigentümer e.V. (Берлин, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „Haus & Grund“ — марка на Европейския съюз № 7 161 052

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 26 октомври 2022 г. по преписка R 84/2022-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да разпреди на EUIPO да заличи от регистъра на марките на Европейския съюз словната марка на Европейския съюз „Haus & Grund“ (№ 7 161 052), що се отнася до всички стоки и услуги от класове 9, 16, 35, 36, 38, 42, 45, а именно:

Клас 9: носители на данни; компютърен софтуер за придобиване, продажба, управление, отдаване под наем, изграждане и стопанисване на сгради, съоръжения и оборудване,

Клас 16: печатни произведения,

Клас 35: реклама; бизнес мениджмънт услуги; търговска администрация; консултантски услуги в областта на търговията; административна дейност; издирване, събиране, систематизиране на съобщения, включително съдебни присъди и решения, както и на всякакъв тип наредби,

Клас 36: сделки с недвижимо имущество; експертни становища в застрахователната дейност, при финансовите сделки, сделките с недвижимо имущество и паричните сделки,

Клас 38: доставяне на съобщения, включително съдебни присъди и решения, както и на всякакъв тип наредби,

Клас 42: експертни технически становища; технически консултации; създаване на компютърен софтуер за придобиване, продажба, отдаване под наем, изграждане, управление и стопанисване на сгради, съоръжения и оборудване; създаване на компютърен софтуер за оптимизиране на експлоатацията, рентабилността, използването, предлагането и запазването на стойността на недвижими имоти и съоръжения,

Клас 45: юридически услуги,

- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 59, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
- Нарушение на член 59, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 13 декември 2022 г. — TUI Holding/EUIPO — inCruises International (INCRUISES)**(Дело T-780/22)**

(2023/C 45/36)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: TUI Holding Spain, SLU (Палма Де Майорка, Испания) (представител: H. Fangmann, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: inCruises International LLC (Сан Хуан, Пуерто Рико, Съединени американски щати)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „INCRUISES“ — заявка за регистрация № 18 034 630

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 21 септември 2022 г. по преписка R 1081/2021-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 47, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 33, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 13 декември 2022 г. — Madre Querida и др./Комисия**(Дело T-781/22)**

(2023/C 45/37)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Madre Querida, SL (Бурела, Испания), Hermanos Galdo, SL (Бурела), Pesqueras Breogan, SL (Бурела), Bresos Pesca, SL (Бурела), Casariego 99, SL (Рибалео, Испания), Pesquerías Mapa, SL (Гозон, Испания), Virgen de Pastoriza, SL (Бурела), Pesca Norte Breogan, SL (Бурела), Basanta Frá Hnos, CB (Бурела), Armapesca Burela, SL (Бурела), Deycon Pesca, SL (Бибиеро, Испания), Larrabaste, SLU (Кариньо, Испания), Pesqueras Canoura, SL (Бурела), Pesqueras Luarquesa, SL (Навиа, Испания), Pastor Nauta, CB (Серво, Испания), Villaselán 99, SL (Тапия де Касариего, Испания), Organización de Productores Pesqueros del Puerto de Burela (LUGO) (Бурела) (представители: Á. Givaja Sanz, A. Lamadrid de Pablo и V. Romero Algarra, abogados)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

- да отмени член 2 и приложение II от Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/1614⁽¹⁾ на Комисията от 15 септември 2022 година за определяне на съществуващите дълбоководни риболовни зони и за съставяне на списък на зоните на местонахождение или евентуално местонахождение на уязвими морски екосистеми,
- освен това, при условията на евентуалност, да обяви за недействителен член 9, параграфи 6 и 9 от Регламент (ЕС) 2016/2336⁽²⁾, в съответствие с член 277 ДФЕС и
- да осъди Комисията да плати разноските в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите изтъкват две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е, че член 2 и приложение II от Регламента за изпълнение нарушават основни принципи на правото на Съюза, по-специално принципа на недопускане на дискриминация и принципа на пропорционалност, като принципът на недопускане на дискриминация е нарушен посредством еднакво третиране на риболовни уреди, които са различни, и посредством различно третиране на водите на Североизточния Атлантически океан; а принципът на пропорционалност е нарушен посредством превишаване на пределите на необходимото за постигането на целите на общата политика в областта на рибарството.
2. Второто основание, изтъкнато при условията на евентуалност спрямо първото, се основава на възражение за незаконосъобразност на член 9, параграфи 6 и 9 от Основния регламент, тъй като посочените разпоредби противоречат на основни принципи на правото на Съюза, нарушавайки член 291 ДФЕС и принципа на пропорционалност.

⁽¹⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/1614 на Комисията от 15 септември 2022 година за определяне на съществуващите дълбоководни риболовни зони и за съставяне на списък на зоните на местонахождение или евентуално местонахождение на уязвими морски екосистеми (ОВ L 242, 2022 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2016/2336 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 година за определяне на специални условия за риболова на дълбоководни запаси в североизточната част на Атлантическия океан и на разпоредби за риболова в международни води от североизточната част на Атлантическия океан и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2347/2002 на Съвета (ОВ L 354, 2016 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 16 декември 2022 г. — Франция/Комисия

(Дело T-785/22)

(2023/C 45/38)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Френска република (представители: T. Stéhelin, B. Fodda и E. Leclerc)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обявление за конкурс на общо основание EPSO/AST/154/22 — асистенти (AST 3) в следните области: финансово управление, счетоводство и финанси, обществени поръчки, графичен дизайн и създаване на визуално съдържание, социални и цифрови медии и уебадминистратор, публикувано на 22 септември 2022 г. в Официален вестник на Европейския съюз,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква четири основания които по същество са идентични или сходни с изложените по дело T-555/22, Франция/Комисия.

Жалба, подадена на 16 декември 2022 г. — РВ/ЕСП**(Дело T-789/22)**

(2023/C 45/39)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: РВ (представител: N. de Montigny, адвокат)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 15 февруари 2022 г.,
- да отмени, ако е необходимо, решението от 6 септември 2022 г. за отхвърляне на жалбата му по административен ред,
- да осъди ответника да заплати на жалбоподателя обезщетение в размер на 50 000 евро за вредите, претърпени от него в резултат от нарушаването на правото му да бъде изслушан и правото му на защита,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата си срещу решението на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП) да отхвърли искането му за съдействие.

1. Първо основание: нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и процесуални нарушения. В рамките на първата част на посоченото основание жалбоподателят изтъква нарушаване на принципа на прозрачност, невъзможност да се разчита на независимостта на органа, оправомощен да сключва договори (наричан по-нататък „ООСД“) и отказ за предоставяне на достъп до основна информация и данни от преписката. В рамките на втората част на това основание жалбоподателят посочва нарушаване на принципа на поверителност при разглеждане на искането му за съдействие, незачитане на процесуалните гаранции, непровеждане на справедливо и обективно производство и накрая нарушаване на членове 4.2 и 4.3 от общите разпоредби за изпълнение относно предотвратяването на тормоза на работното място. В рамките на третата част на същото основание жалбоподателят отбелязва липсата на обективна и субективна безпристрастност и наличието на конфликти на интереси, вследствие на което разглеждането на искането му за съдействие е опорочено. В рамките на четвъртата част на посоченото основание жалбоподателят изтъква нарушаване на правото му да бъде изслушан ефективно от ООСД.
 2. Второ основание: нарушаване на член 24 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“), неизпълнение на задължението за съдействие и полагане на грижа и лошо управление.
 3. Трето основание: явни грешки в преценката и нарушаване на член 12а от Правилника.
-

Жалба, подадена на 21 декември 2022 г. — Quatrotec Electrónica/EUIPO — Woxter Technology (WOXTER)**(Дело T-792/22)**

(2023/C 45/40)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Quatrotec Electrónica, SL (Мадрид, Испания) (представители: I. Valdelomar Serrano, J. Rodríguez-Fuensalida, Carnicero, P. Ramells Higuera, A. Figuerola Moure и P. Muñoz Moreno, abogados)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Woxter Technology Co. Ltd (Козуей Бей, Хонг Конг, Китай)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „WOXTER“ — марка на Европейския съюз № 3 217 031

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 28 септември 2022 г. по преписка R 0323/2022-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да установи, че обжалваното решение е издадено при неправилно прилагане на член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- да отмени марка на Европейския съюз № 3 217 031 (фигуративна) за всички стоки и услуги от класове 9, 37 и 39,
- да осъди ответника за понесе съдебните разходи, включително разходите за процесуално представителство, направени от жалбоподателя във връзка с настоящото производство.

Изложено основание

- Нарушение на член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 21 декември 2022 г. — TU/Парламент**(Дело T-793/22)**

(2023/C 45/41)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: TU (представител: N. de Montigny, avocate)

Ответник: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на [поверително] ⁽¹⁾ да не подновява договора му като акредитиран парламентарен сътрудник,
- да отмени мълчаливия отказ от [поверително] и при условията на евентуалност поне от [поверително] по официално подадената от него на [поверително] молба да му бъде признат статут на подало сигнал лице и да получи защита на основание членове 22а, 22б и 22в от Правилника,
- да отмени, доколкото е необходимо, решението за отхвърляне на жалбата му по административен ред, което му е връчено на [поверително],
- да установи, че Парламентът е нарушил приложимите правила и защитата, предоставяна със статута на подало сигнал лице,
- да осъди ответника да му заплати сума в размер от 200 000 евро като обезщетение за вредите, претърпени вследствие на неспазването на членове 22а—22в от Правилника и на приложимите вътрешни правила,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски,
- при условията на евентуалност и ако въпреки всичко жалбата не бъде уважена, да осъди ответника да заплати направените от жалбоподателя съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: неспазване на член 22в от Правилника за длъжностните лице на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“) в хода на досъдебната процедура.
2. Второ основание: нарушение на правилата за защита във връзка със статута на жалбоподателя на подало сигнал лице, на член 22в от Правилника, на член 3 от вътрешните правила за прилагането на този член и на задължението за даване на съвети и помощ на лицата, сигнализиращи за нередности.
3. Трето основание: нарушение на член 4 от вътрешните правила за прилагането на член 22в и при условията на евентуалност незаконосъобразно тълкуване на тези правила от страна на Парламента или неприспособеност и негълнота на посочените правила.
4. Четвърто основание: нарушение на поверителността и на опазването на самоличността на подалото сигнал лице.
5. Пето основание: нарушение на принципа на равно третиране и на недопускане на дискриминация, незаконосъобразна позитивна дискриминация между акредитираните парламентарни сътрудници и незаконосъобразна негативна дискриминация спрямо останалите подаващи сигнали лица, нарушение на предоставяната на информаторите защита, на член 24 от Правилника и на задълженията за съдействие и за полагане на дължимата грижа, както и на правото на процедура, която поне на вид е обективна.
6. Шесто основание: заобикаляне на процедурата от страна на администрацията с цел последната да не изпълни задължението си да гарантира, че жалбоподателят действително не понася никакви вреди вследствие на предоставянето на информация в съответствие с член 22б от Правилника.

⁽¹⁾ Заличени поверителни данни.

Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — C & J Clark International/Комисия**(Дела T-790/16 и T-861/16) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/42)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпреди делата да бъдат заличени от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 14, 16.1.2017 г.

Определение на Общия съд от 28 ноември 2022 г. — Deichmann/Комисия**(Дело T-154/17) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/43)

Език на производството: нидерландски

Председателят на шести състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 129, 24.4.2017 г.

Определение на Общия съд от 28 ноември 2022 г. — Van Haren Schoenen/Комисия**(Дело T-155/17) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/44)

Език на производството: нидерландски

Председателят на шести състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 129, 24.4.2017 г.

Определение на Общия съд от 28 ноември 2022 г. — FLA Europe/Комисия**(Дело T-347/17) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/45)

Език на производството: нидерландски

Председателят на шести състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 249, 31.7.2017 г.

Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Nike European Operations Netherlands и др./Комисия**(Дело T-351/17) ⁽¹⁾**

(2023/C 45/46)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 249, 31.7.2017 г.

Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Japa shoes и др./Комисия**(Дело T-360/17) ⁽¹⁾**

(2023/С 45/47)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 249, 31.7.2017 г.

Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — adidas International Trading и др./Комисия**(Дело T-24/18) ⁽¹⁾**

(2023/С 45/48)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 94, 12.3.2018 г.

Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Wendel и др./Комисия**(Дело T-124/18) ⁽¹⁾**

(2023/С 45/49)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 152, 30.4.2018 г.

Определение на Общия съд от 28 ноември 2022 г. — Van Haren Schoenen/Комисия**(Дело T-126/18) ⁽¹⁾**

(2023/С 45/50)

Език на производството: нидерландски

Председателят на шести състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 23.4.2018 г.

Определение на Общия съд от 28 ноември 2022 г. — Cortina и FLA Europe/Комисия**(Дело T-127/18) ⁽¹⁾**

(2023/С 45/51)

Език на производството: нидерландски

Председателят на шести състав разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 23.4.2018 г.

Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — adidas International Trading и др./Комисия**(Дело T-130/18) ⁽¹⁾**

(2023/С 45/52)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 152, 30.4.2018 г.

Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Deichmann/Комисия**(Дело T-131/18) ⁽¹⁾**

(2023/С 45/53)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 152, 30.4.2018 г.

Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Deichmann-Shoes UK/Комисия**(Дело T-141/18) ⁽¹⁾**

(2023/С 45/54)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 152, 30.4.2018 г.

Определение на Общия съд от 30 ноември 2022 г. — Buffalo — Boots/Комисия**(Дело T-142/18) ⁽¹⁾**

(2023/С 45/55)

Език на производството: английски

Председателят на шести състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 152 du 30.4.2018 г.

Определение на Общия съд от 28 ноември 2022 г. — Caprice Schuhproduktion/Комисия**(Дело T-157/18) ⁽¹⁾**

(2023/С 45/56)

Език на производството: нидерландски

Председателят на шести състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 142, 23.4.2018 г.

Определение на Общия съд от 5 декември 2022 г. — Eland Oil & Gas/Комисия(Дело T-471/19) ⁽¹⁾

(2023/С 45/57)

Език на производството: английски

Председателят на втори състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 312, 16.9.2019 г.

Определение на Общия съд от 5 декември 2022 г. — W.S. Atkins International/Комисия(Дело T-758/19) ⁽¹⁾

(2023/С 45/58)

Език на производството: английски

Председателят на втори състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 27.1.2020 г.

Определение на Общия съд от 5 декември 2022 г. — Experian Finance 2012/Комисия(Дело T-771/19) ⁽¹⁾

(2023/С 45/59)

Език на производството: английски

Председателят на втори състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 45, 10.2.2020 г.

Определение на Общия съд от 15 декември 2022 г. — Rigid Plastic Containers Finance и RPC Pisces Holdings/Комисия(Дело T-781/19) ⁽¹⁾

(2023/С 45/60)

Език на производството: английски

Председателят на втори състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 45, 10.2.2020 г.

Определение на Общия съд от 5 декември 2022 г. — St Schrader Holding Company UK/Комисия(Дело T-782/19) ⁽¹⁾

(2023/С 45/61)

Език на производството: английски

Председателят на втори състав разпреди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 45, 10.2.2020 г.

Определение на Общия съд от 14 декември 2022 г. — KPMG Advisory/Комисия**(Дело T-614/21) ⁽¹⁾**

(2023/С 45/62)

Език на производството: италиански

Председателят на първи състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 481, 29.11.2021 г.

Определение на Общия съд от 12 декември 2022 г. — NT/EMA**(Дело T-806/21) ⁽¹⁾**

(2023/С 45/63)

Език на производството: френски

Председателят на девети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 73, 14.2.2022 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG